

lig vigtigt, at det bliver et lovforslag, der vinder bred tilslutning.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg må sige, det er en helt uacceptabel fremgangsmåde, regeringen og regeringspartierne har valgt i dag. Regeringens ministre og regeringspartiernes ordførere, i hvert fald den socialdemokratiske, har brugt al taletiden til at rede-gøre for et lovforslag, som i øvrigt er Folketinget totalt ubekendt, et lovforslag, som vi længe har hørt varsler om, men ikke på noget tidspunkt har set i konkret form. Det er på grænsen til det uanstændige i forhold til Folketinget. Det må jeg sige, ligesom det er.

Kunne vi her i dag få løftet sløret for, hvornår Folketinget må indvies i dette – ifølge regeringen – så fremragende lovforslag? Kunne vi få en dato? Og kunne vi få et svar på det spørgsmål, som fru Eva Kjer Hansen stillede tidligere på dagen, nemlig: Er forslaget sendt i høring?

Jeg vil gerne supplere: Har SF, Enhedslisten været involveret i forforhandlinger om forslaget? Det vil jeg meget gerne vide. Hvem har egentlig den viden, som vi andre forholdes, om det lovforslag?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg synes faktisk, det er beklageligt, at jeg er nødt til at gå op og mere eller mindre gentage spørgsmålene så mange gange. Jeg spurgte den socialdemokratiske ordfører, om det her meget omtalte lovforslag, som vi i Folketinget ikke har fået oversendt og ikke kender noget til, er sendt i høring. Altså er diskussionen med alle mulige andre partnere allerede gået i gang?

Så ville jeg netop også have spurgt ligesom den konservative ordfører: Hvor mange partier har egentlig været inddraget i forhandlinger om det her for måske overhovedet at kunne finde frem til noget, man kunne putte i dagens forslag til vedtagelse, som jo, efter hvad jeg kan forstå på arbejdsministerens indlæg, mere eller mindre er en gengivelse af, hvad der skulle komme til at stå i selve lovforslaget?

Så vil jeg gerne sige til den socialdemokratiske ordfører, at der absolut er mange spørgsmål at stille til de her formuleringer. Hvad betyder den første pind om at forbyde brugen af lønhemmeheds-klausuler? Altså bliver det en skal- eller en kan-betingelse for den enkelte lønmodtager? Og sådan kan vi gå hele vejen igen-

nem med hensyn til, hvad det er for nogle virksomheder, vi taler om, hvad det er for nogle ting, der skal registreres, hvad det er, der skal gøres tilgængeligt.

Der er skam mange spørgsmål at tage stilling til.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (UP):

Den socialdemokratiske ordfører talte om mænd, der hopper fra job til job. Men er det ikke sådan, at den socialdemokratiske ordfører selv hopper fra argument til argument og snakker udenom? Jeg kunne forstå, hvis jeg forstod det rigtigt, at den socialdemokratiske ordfører erkendte eller havde forståelse for den arbejds-giver, som jeg beskrev før, som i udgangspunktet gerne ville have en kvinde ind, men som senere fortrød det og sagde, at han aldrig gjorde det mere, fordi kvinden blev gravid og havde problemer i den forbindelse.

Selv om kvinden har en mand, der er utrolig meget ligestillingsorienteret, kan manden jo ikke lægge sig syg, fordi kvinden har barselsproblemer og bagefter har et sygt barn. Mor er altså ifølge biologien og virkeligheden mere værd end far, fordi det er mor, der kan amme. Det kan far altså ikke, og derfor er der et problem.

Jeg kunne forstå, at den socialdemokratiske ordfører havde forståelse for den arbejdsgiver, som ikke længere ville tage en kvinde, fordi han risikerede at skulle bruge lørdag og søndag og aftenerne for at kunne opfylde sine ordrer, og det ville han ikke byde sig selv og sin egen familie. Jeg kan forstå på den socialdemokratiske ordfører, at hun erkender, at der faktisk er forskel på mænd og kvinder fra naturens hånd, og at Vorherre altså ikke – jeg havde nær sagt – er socialdemokrat.

(Kort bemærkning).

Margot Torp (S):

Jo, jeg anerkender da bestemt, vil jeg gerne sige til hr. Frank Dahlgaard, forskellen på mænd og kvinder. Det ville da være frygtelig kedeligt, hvis der ikke var den forskel. Der, hvor vores veje skilles, er med hensyn til, hvad det skal koste de to køn.

Skal det virkelig være sådan, at det er kvinderne, det går ud over, fordi kvinder kan føde børn og indtil nu er dem, der mest føler sig kaldet til at passe dem langt, langt ud over ammetiden, og også tager barns første sygedag, og hvad